

Potrošnja ribe u Osijeku. Od 1. januara do 30. juna 1938 g., prema podacima Tržnog nadzorništva, u Osijek je uvezeno 6.320 kg. ribe, od toga:

- šarana 3320 kg po prosječnoj cijeni od Din. 9.—
- štuke 800 kg po prosj. cijeni od Din. 5.—
- soma 1200 kg po prosj. cijeni od D. 14.—
- linjaka 300 kg po prosj. cijeni od D. 8.—
- karasa 400 kg po prosj. cijeni od D. 6.—
- grgeča i bijele ribe 150 kg po prosj. cijeni od D. 6.—
- smuđa 150 kg po prosj. cijeni od Din. 18—20.—

Izgleda, da se izravno Dravom doprema na tržište u Osijeku riba, koja nije iskazana u gornjoj količini.

Riba se prodaje živa, mrtvu neće potrošači da kupuju, stoga ribari mrtvu ribu sole i suše.

Pooštrenje sanitarnih propisa za uvoz ribe u Francusku. — Dekretom Predsjednika Francuske Republike, koji je objavljen u »Journal Officiel« od 29 juna o. g., prošireni su sanitarni propisi zakona od 7 jula 1933 g. na uvoz svežih riba i mekušaca u Francusku. Uvoznici su dužni da plate naročitu pristojbu za sanitarni pregled i to 5 cts po 1 kg na uvoz riba, a 2 cts po 1 kg na uvoz mekušaca.

Ukidanje carine na uvoz jegulja u Holandiju. — Prema pisanju holandske štampe, očekuje se da će holandska vlada ukinuti carinu na uvoz jegulja (aal en paling) u Holandiju.

603 — Bruxelles — Sunderi (spužve).

Kontingentiranje uvoza rakova u Francusku. — Dekretom francuskog Ministar-

stva trgovačke mornarice, koji je objavljen u »Journal Officiel« od 1 jula o. g., kontingentiran je uvoz rakova (br. 49 fr. car. tar.) u Francusku. Istovremeno je izvršena raspodjela kontingenata za III i IV tromesečje o. g. Upozoravaju se izvoznici rakova u Francusku, da je uvoz rečnih rakova još uvek slobodan, pa će biti kontingentiran samo uvoz morskih rakova.

Izvoz norveških sardina po dumping-cenama. — Norveška centrala za prodaju konzervi od sardina navodno je dobila ovlaštenje za prodaju u inostranstvu konzervi od sardina po cenama koje su niže od utvrđenih minimalnih cena, ali samo u partijama od preko 1.000 sanduka. Razliku u ceni isplatiće Centrala pojedinim tvornicama sardina iz rezervnog fonda. (Privredni Bilten)

Potražnja ribe i ribarskih proizvoda. — Zavod za unapređenje spoljne trgovine objavljuje u svom Privrednom Biltenu ponude i tražnju naše robe, među ostalim i ribe i ribljih preradevina. Prenosimo ove objave, a interesenti za adrese treba da se obrate Obaveštajnom otketu Zavoda za unapređenje spoljne trgovine, Beograd, Ratnički Dom, Poštanski fah 818, navodeći u svom upitu redni broj ponude odnosno traženja i mesto na koje se odnosi.

438 — Gablonz a/n (ČSR) Riblje srebro (veće količine)

446 — Galatz (Rumunija) — sardele u salamuri, sardine u ulju

472 — Amsterdam — Razne novotarije (nippes) od korala i drugog materijala

512 — Sidney — zelene soljene maslinke, riblje konzerve (sardine i dr.)

Sa Jadrana

Šestmesečni izvještaj sa ribarnice u Splitu. Od 1 januara do 30 juna 1938 god. dopremljeno je i prodano preko splitske ribarnice 23.667 kg ribe, koja se klasificira u pet vrsta. U I. vrstu idu raci (jastozi itd.), jegulja, lubin, zubatac, komarča i sl. U II. vrstu idu sve ribe I. vrste ispod 100 gr. težine po kom. zatim: tunj, palamida, sku-

ša, ugor, cipli, škrpine. U III. vrstu idu sve ribe iz II. vrste ispod 250 gr. težine po kom. Zatim: mol, luc, šarag, lica, gof itd. U IV. vrstu sve ribe iz III. vrste ispod 250 gr. težine po kom. Zatim: lokarda, trup, ušata, bukva itd. U V. vrstu ide t. zv. landovina i raše, girice itd. Po vrstama bilo je u svih 237.667 kg ribe slijedećih količina:

Januar	Vrst	I.	II.	III.	IV.	V.
Januar		423	1.778	12.149	1.264	13.917
Februar	„	366	1.600	10.956	1.640	12.666
Mart	„	633	1.522	11.572	11.500	22.125
April	„	369	2.404	17.688	2.360	25.595
Maj	„	533	4.028	10.377	6.394	34.605
Juni	„	534	1.006	11.548	10.160	15.955
		2.858	12.338	64.290	33.318	124.863

Pitanje osiguranja pomorskih ribara. Nedavno je kod sušačkog Okružnog ureda za osiguranje radnika održana konferencija pretstavnika triju primorskih Okružnih ureda, na kojoj se pretresalo pitanje mogućnosti osiguranja pomorskih ribara, a prema uvjetima postojećega Zakona o osiguranju radnika. Konferenciju je vodio pretsjednik ravnateljstva sušačkog Okružnog ureda ing. Vlatok Vidmar, arhitekt, uz izvjestitelja sušačkog ureda, a prisustvovali su gg. kap. Marko Kurtini, upravitelj sušačke ekspoziture Radničke komore, kao prvi potpretsjednik ravnateljstva sušačkog ureda, te delegati splitkog Okružnog ureda g. Mate Ivišić, pretsjednik ravnateljstva s g. Josipom Popinjačom, ravnateljem ureda, i delegat dubrovačkog Okružnog ureda g. Pavle Keserić, ravnatelj ureda. Na konferenciji je raspravljeno pitanje mogućnosti provedbe osiguranja pomorskih ribara, bilo za sve grane već postojećeg osiguranja, bilo za pojedinu vrst osiguranja. Rezultat konferencije donesen je jednom općom rezolucijom, prema kojoj se utvrdilo, da je osiguranje pomorskih ribara potrebno, u prvom redu za slučaj starosti, iznemoglosti i smrti, kao i za slučaj nesreće. Poželjno je i potrebno osiguranje i za slučaj bolesti, za koju se vrst osiguranja imaju još prikupiti potrebni podaci, prema sugestijama danim na konferenciji, na osnovu kojih bi se podataka imao izraditi detaljan elaborat, koji će služiti kao osnova za prijedlog provedbe, osiguranja pomorskih ribara, bilo za jednu ili više vrsti postojećeg osiguranja. Sve to bi se imalo konkretizirati na jednoj slijedećoj široj sazvanoj konferenciji između pretstavnika zainteresiranih lica. (»Jadr. Straža«.)

Društvo sportskih ribara u Dubrovniku održalo je zabavu na Porporeli sa raznim atrakcijama od kojih valja istaći razne vrste riba, priređenih na više načina. Posjetioca je bilo mnogo, a zabava je trajala do pola noći. Pohvalno je, da su konačno i sportski ribari na Jadranu počeli da se organizuju. (Zasada samo u Splitu, Dubrovniku i Sušaku).

Ribarsko-pomorski tečajevi u Bakru. Banska uprava Savske banovine pokrenula je pitanje osnutka ribarske škole, na Hrvatskom Primorju. Pomorsko trgovačka akademija u Bakru predložila je plan

tečajeva za ribare, koji bi imali trajati tri do četiri tjedna. Ribari bi dobili poduku o osnovama male obalne plovidbe, o strojevima, o ribarskom zadrugarstvu i praktičnom ribarskom mornarskom radu te u rukovanju s motorima.

Naši ribari na Novoj Zelandiji. Oko 6000 naših iseljenika boravi na Novoj Zelandiji. Od toga je oko 5000 Dalmatinaca.

Dugo se vremena jedna grupa naših iseljenika interesirala za unosni posao ribarenja. Međutim, tu su granu trgovine Englezi ljubomorno čuvali za sebe. Našim ljudima nisu davali prilike da se zaposle na njihovim ribarskim brodovima, a bez toga bilo im je nemoguće upoznati se sa morem, obalom, lukama i svjetionicima. S druge strane, opet, jedino temeljito poznavanje mora i obale omogućuje ribarima dobar posao. Iako vrsni mornari, naši ljudi nisu bez tog predznanja mogli da konkuriraju Englezima, koji su baš iz ribolova izvlačili najveću korist. Pa ipak, jaka volja naših iseljenika i tu je našla izlaza. Prije 10 godina kupio je g. Devčić jedan stari brodić i na njemu zaposlio gg. Nikolu Kokića i Ivana Velu. To su bila prva tri naša ribara na New Zealandu.

Sad je tek došlo ono najteže. Upoznavanje sa morem i svim opasnostima pomorskih grebena i struja. Žilava energija naših ljudi prebrodila je sve te poteškoće i uvidjevši da je u toj zemlji ribolov gotova najunosniji posao, naši su ljudi sami počeli graditi ribarske barke, tako da danas u luci Aucklanda imade oko 25 što većih, što manjih dalmatinskih ribarskih brodova.

Sistem prodaje ribe vrlo je kompliciran. Trgovci ribama na veliko kupuju je od ribara, te jedan dio spremaju u hladionike za otpremu u Australiju, dok ostalu ribu prodavaju prekupcima te kroz njih tek dolazi na tržište.

Ti grosisti iskoristili su konkurenciju koja je nastala čim su se naši ljudi počeli baviti ribolovom, pa su uveli takove restrikcije i odredbe, da su naši ribari od utrška teškog rada mogli jedva pokriti efektivne troškove. Veletrgovci računali su, da će na taj način naše ljude odbiti od ribolova, te taj lukrativni posao ponovno osvojiti samo za Engleze. No ovaj su se put kruto prevarili, jer nisu računali s izdržljivošću ljudi koje je život u iseljničtvu naučio na borbu i otpornost. Pred

3 godine g. F. Vela sazvao je skupštinu svih naših ribara i oni su u Aucklandu osnovali svoju ribarsku organizaciju. Prvi korak te organizacije bila je predstavka podnesena Udruženju veletrgovaca u kojoj su naši ljudi tražili da se povise cijene ribi. Međutim, vlasnici tržišta potcijenjujući solidarnost i odlučnost naših ribara, uvjereni da im oni ne mogu materijalno naškoditi, odbili su sve njihove zahtjeve.

No, naši ribari osjećajući se jakima u zadrugi nabavili su iz Engleske potrebne instalacije za hladionike, iznajmili prostorije i otvorili u samom Aucklandu 3, a u Ovehungi 1 dućan i kao »Auckland Seine Boat Association Ltd.« zadruga je otpočela sa prodajom ribe u vlastitoj režiji u New Zealandu i izvozom u Australiju. Sve dionice tog društva u rukama su Jugoslovena, a glavni je direktor g. S. Vela. Društvo posjeduje 16 ribarskih brodova sa 40 ribara, a u trgovinama zaposleno je 25 ljudi. Osim te zadruge postoje još tri naša ribarska društva u Aucklandu.

Waitemata Fisheries Ltd. sa 5 brodova koji su vlasništvo g. M. Devčića;

Pearl Fisheries sa 2 broda, vlasništvo g. M. Marinovića, i

Ocean Fisheries sa 1 brodom koji je vlasništvo Jurakovića i druga.

New zealandski arhipelag imade površinu od 103.734 četvornih milja, a samo 1.500.000 stanovnika, od kojih je 1 milij. 400 hiljada Europejaca. Prema tome, na jednu četvornu milju u N. Zelandiji otpada 16 stanovnika. Mogućnosti zarade u toj zemlji vrlo su velike, pa su tri naša iseljenika, g. Jakob Vicente Kurta iz Plymoutha, g. Marinović i g. Lavlić, koji su na svom putu po svijetu svratili ovih dana da posjete svoj rodni kraj, nastojali da sklone našu vladu da kod engleske poradi na tome da bi se našim ljudima iz domovine ponovno dozvolilo useljavanje u Novu Zeelandiju, te da bi se odredila stalna godišnja kvota za useljavanje.

Za sada imade u Novoj Zelandiji oko 6000 naših iseljenika, od toga oko 5000 Dalmatinaca, a za sve te ljude postojao je do prije nekoliko mjeseci samo jedan počasni konzulat u Dargaville. Iseljenicima vrlo je teško što nemaju u samom Aucklandu karijernog konzula, koji bi im mogao savjetima pomagati. Međutim, kako je počasni konzul u Dargaville, g. Totić početkom ove godine predao ostavku, čini se, da će se konačno pristupiti rješavanju tog po ovu koloniju naših ljudi vrlo važnog pitanja. — A. Z. (»Jutarnji List«).

Ribarski turizam

Britanski admiral na Šuici i Sturbi. Za vrijeme boravka engleskih ratnih brodova u našim lukama, često Englezi odlaze na pecanje pastrva u raznim vodama. Rijeke Šuica i Sturba uživaju dobar glas i među Englezima pa je ove godine britanski admiral sir Alfred Dudley Pound ribario na Šuici i Sturbi.

Najprije su petorica oficira sa admiral-skog broda, koji je bio u Splitu, pošli u ribolov, te su po livanjskom trgovcu i rakolovcu g. Mirku Kutleši spremili nekoliko pastrva u Split na brod. Poslije toga je admiral sa pratnjom otišao u ribolov.

Strani sportski ribari na bosanskim vodama. G. Milan Belošević, načelnik Ministarstva saobraćaja u m. živi već duži niz godina u Sarajevu te je vrlo poznat među sportskim ribarima kod nas pa i u inostranstvu. Svake godine obraćaju mu se stranci sa pitanjima u pogledu sportskog ribolova i g. Belošević nesumnjivo ima

velikih zasluga za naš ribarski turizam, jer je mnoge i mnoge strance upoznao sa našim najboljim ribolovnim vodama. Ove godine su, među ostalima došla dvojica stranih ribara i to austrijski knez Windischgrätz i grčki finansijski magnat Farakis. Putuju u pratnji g. Beloševića, a vode sobom i brojnu posluhu, na posebnim automobilima u kojima su osim redovne prtljage još i kreveti te kuhinja.

Gosti iz Egipta žele pecati na Plitvičkim jezerima. Preko ureda Putnika u Zagrebu tražene su od našeg urednika informacije o ribolovnim dozvolama za pecanje u Plitvičkim jezerima, jer neki gosti iz Egipta žele na svom putovanju da love pastrve u jezerima.

Opet se vraća na naše vode. Dr. Oto Wartisch, iz grada Gotha u Njemačkoj, direktor opere, boravio je preklanjske godine u našoj zemlji u ribo-